

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Berg: Det ærede Medlem, der satte sig, tager fejl, naar han troer, at jeg fører Strid med Personer her i Salen, naar jeg imødegaaer deres efter min Formening urigtige Fremstilling af en Sag. De Ytringer af mig, som det ærede Medlem tillod sig at betegne som løst henfaste, skal jeg roligt indstævne for enhver sagkyndig Domstol.

Winther: Jeg vil kun bemærke i Anledning af, at den ærede Minister sagde, at dette Lovforslag forekom ham at være fremkommet som en Behreidelse imod Regjeringen, fordi den endnu ikke var kommen med en Lov, der gif ud paa at gjennemføre Grundlovens § 93, at forsaavidt jeg har udtalt mig for, at det var ønskeligt, at denne Sag gif videre, har det ikke været for at støtte en saadan Behreidelse. Det er allerede blevet paaviist af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), at dersom der skulde rettes Behreidelser mod Regjeringen i denne Retning, saa maatte de ligesaagodt træffe de tidligere tilstedeværende Regjeringer. Det er altsaa aldeles ikke i den Retning, jeg har udtalt mig for Forslaget, men det forekommer mig, at der under Grundlovsbehandlingen er fremkommet saadanne Udtalelser i forskjellige Retninger, at det var ønskeligt, at man nu kom til at see klart, hvad det var, der burde gjøres med Hensyn til dette Forhold i det Hele. Der er saameget mere Opfordring til, at Thinget her saa snart som muligt tilkjendegiver sin Mening om Sagen, som den ærede Minister har antydet, at der kunde indtræde Forhold, under hvilke Regjeringen vilde tage Sagen i sin Haand, og da troer jeg, at det var heldigt, at Regjeringen havde en saadan Tilkjendegivelse fra Thingets Side om dets Betragtning af disse Forhold. Mere kan der vistnok ikke komme ud af Sagen i denne Session. Jeg kan umuligt troe, at de ærede Medlemmer,

der have forelagt dette Lovforslag, egentlig have kunnet tænke Andet end, at det var et forberedende Skridt til Sagens Løsning, til at klare Ideerne om dette Spørgsmaal; de kunne dog umuligt have været saa langvinste at troe, at de skulde faae et Forhold af denne Art, der kommer til at berøre saa mange af de mægtigste Mænd i Landet, afgjort i en Haandevending; det vilde idetmindste stride imod al Erfaring i lignende Tilfælde. Jovrigt hørte jeg af en Bemærkning af den ærede Minister, at jeg, hvad jeg ogsaa selv antydede som en Mulighed, ikke havde hørt ham ganske rigtigt i Formiddags med Hensyn til et Punkt, om Omfanget af Opfyldelsen af Grundlovens § 93 ved Loven af 21de Juni 1854. Det, som jeg derom udtalte, maa jeg altsaa erkjende, ikke var fuldt berettiget. Der er en Ytring, som jeg i Formiddag hørte af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein), og som jeg glemte at omtale, da jeg før havde Ordet; jeg skal dog, da jeg nu seer, at det ærede Medlem her er tilstede, tillade mig at omtale den. Det ærede Medlem meente, at disse store Godseiere vare et vigtigt Element i Staten, fordi de skulde varetage conservative Interesser. Jeg har ikke seet dem conservere andet end deres egen Fordeel, og jeg kan ikke see, at det er af videre Vigtighed for Staten, at den bliver opretholdt, i Særdeleshed, da deres Fordeel i mange Tilfælde staaer i en skærende Modsetning til den store og talrige Medborgerclassens Interesser i Samfundet. Jeg har derimod seet, at der ogsaa i denne Klasse har været Folk, som have været med til at gjøre Skridt, der af Andre ere betegnede som meget vidtgaaende og ingenlunde conservative. Jeg troer altsaa, hverken at det er nødvendigt at vedligeholde disse store Godseiere, og i den Henseende har jeg en Støtte for mig i Grundlovens § 93, og heller ikke, at Erfaringen har vist, at de egentlig have nogen særlig Fortjeneste af at have opretholdt saadanne Grundsetninger, om hvilke man kan sige, at det har Statsinteresse at bevare dem.

C. B. Nyholm: Da det nu er saa sildigt, skal jeg fatte mig yderst kort. Jeg har